

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A Mentőegyesület a társadalom lelkiismeretétől várja a segítséget*

Forrás: *Új Nemzedék*

Bp

1922. 11. 15.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

614.883

Hely

Idő

"1922"

Személy

A Mentőegyesület a társadalom lelkiismeretétől várja a segítséget

— Az Új Nemzedék tudósítójától —

A Budapesti Önkéntes Mentőegyesület — mint ismeretes — már évek óta elkeseredetten küzdök az egyre növekvő óriási kiadásaival és ez a küzdelem, miután a külső támogatás csak szűk keretek között jelentkezik, évről-évre nehezebbé és elviselhetlenebbé válik. Az illetékes fővárosi ügyosztály, amelynek hatáskörébe a Mentőegyesület tartozik, most tárgyalja az egyesületnek azt a kérését, hogy nagyobb anyagi segítség kiutalásával tegye lehetővé a tönkrement felszerelés rendbehozását. Ertesülésünk szerint a tárgyalás a Mentőegyesületre nézve a legkedvezőbbben folyik, úgy hogy a Mentőegyesületnek minden reménye megvan arra, hogy ezt a Bács után Európában második mintaintézményt megmentsse a csődbejutástól.

A főváros illetékes ügyosztálya a Mentőegyesületnek ezzel a kérésével kapcsolatban, hir szerint, azzal a tervvel is foglalkozik, hogy ezt az intézményt házi kezelésbe vegyék, illetve a községecsített üzemek mintájára a főváros vezesse tovább. Ezzel a hírrel kapcsolatban megkérdeztük Virosztek Győző dr.-t, a Mentőegyesület igazgatóját, aki munkatársunknak erről a következőt mondotta:

— A Mentőegyesület társadalmi intézmény, a főváros társadalmi alkotta meg és a közönség áldozatkészségéből tartottuk fenn az egyre súlyosabbá váló viszonyok között is. Az egyesület három és fél évtizeden keresztül megőrizte függetlenségét, mert karitatív működésének csak így tud érvényt szerezni. A szabad fejlődés mellett azonban szükségünk van olyan erőforrásokra, amelyeket csak a hatóságoktól várhatunk. Szükségünk van arra, hogy a főváros jelentékenyebb összeget juttasson hozzánk, arról azonban szó sem lehet, hogy a Mentőegyesületet községecsítsék, mert így a bürokratizmus olyan kerékkötőjével terhelnének meg bennünket, amely az egyesületet okvetlenül megfojtaná.

— A mentők nem dolgozhatnak aktákkal, itt a gyorsaság és a kezdeményezés lehetősége a működésnek ugyszólván elengedhetetlen előfeltétele. Minden esetet külön kell mérlegelni, ehhez szeretet és a pálya iránt való lelkesedés kell, ami csak szabadformák között tud egészségesen kialakulni és amit a bürokratizmus a legrövidebb időn belül előlne. A szubvencionálás jelentékenyen kisebb terhet ró a fővárosra, mint az esetleges községecsítés, mert a mentő-intézmény fenntartása a mai viszonyok között évenként legalább husz-huszonöt millió koronába kerül.

— A minimális havi kiadásunk másfélmillió korona, ezzel szemben ebben az esztendőben a fővárostól

eddig összesen ötszázezer koronát, az államtól kilencszázhetvenötezer koronát kaptunk. A mentők a társadalomért dolgoznak, joggal várják el tehát a társadalomtól, hogy járuljon hozzá kiadásaik fedezéséhez.

A községecsítésnek egyébként — mint értesülésünk — más akadálya is van. A Budapesti Önkéntes Mentőegyesület adományokból létesült és az 1890-i belügyminiszteri rendelet szerint a fővárosnak csak felügyeleti joga van a Mentőegyesület felett. A községecsítés tehát az egyesületnek a belügyminiszter által jóváhagyott alapszabályaiába is beletűköznék.

A Mentőegyesület egyébként sokat vár attól a felhívástól, amelyben az iparvállalatokat, gyárakat, biztosítóintézeteket stb. az egyesület támogatására hívta fel, hivatkozva arra, hogy az egyesület fennmaradására éppen az említetteknek van legnagyobb szükségük. A tárgyalások minden vonalon kedvezően folynak és remélhetőleg rövid időn belül sikerül az egyesületet teljesen talpraállítani.

Budapesti házinyomda 1922